

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2558

гр. София, 03.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на трети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Л. М. М.

като разглежда докладваното от Л. М. М. Частно наказателно дело № 20231110209131 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 НПК.

Образувано е по жалба на Е. Т. В. срещу постановление на прокурор при СРП от 27.04.2023г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 228 ДПК 949/22г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 26266/22г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл. 325в, ал. 1 НК.

В жалбата се моли за отмяна на постановлението за прекратяване на наказателното производство. Изтъква се, че след случая съпругът на пострадалата Р. В. видял кучето да тича по улицата и между паркираните коли. Впоследствие полицейските служители ги уведомили, че собственикът е дошъл и е прибрал кучето. Прокурорът се обосновал единствено с показанията на св. Г.. Счита се, че не отговаря на обективната истина, че не се доказва, че именно кучето, което се намира под надзора на св. Г., е нападнало жалбоподателя Е.Т. В.. Същото било разпознато от св. В. и св. С..

Софийски районен съд, след като се запозна с материалите по делото и с доводите на жалбоподателя, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, а по същество е основателна.

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

Св. И. Г. имал куче порода белгийска овчарка, мъжко, черно на цвят, което отглеждал на адрес в гр. София, ул. „****“ ***. На адреса св. Г. живеел с майка си и брат си. На 11.06.2023г. майка му излязла за работа около 07.00 часа, а брат му не бил у дома си.

На 11.06.2022г. около 13.30 часа св. Е. Т. В. се намирала на адрес в гр. София, ул. „****“ на кръстовището с ул. „****“, когато била нападната от

голямо черно куче, което разпознала, че е собственост на св. И. Г., който живеел на ул. „***“ ***. Кучето бутнало св. В. и тя паднала на земята. Почувствала силна болка в дясната си ръка. На помощ на св. В. се притекли св. С. С. и св. Л. Т., които прогонили кучето и помогнали на св. В. да се изправи. За случилото се била уведомена полицията чрез тел. 112. На св. Г. съобщили за инцидента и той се прибрал вкъщи, като констатирал, че кучето се намира в двора на адреса, но вратата на двора била отворена, като св. Г. я затворил и отново излязъл по работа.

Св. В. посетила УМБАЛ „Н. И. П.“ и след преглед било установено че има счупване на долния край на лъчевата кост на дясната гривнена става на ръката. Била извършена репозиция и ѝ е поставена гипсова шина. На 29.06.2022г. св. В. посетила УМБАЛ „А.“, клиника по съдебна медицина и деонтология, където ѝ било издадено съдебномедицинско удостоверение 454/22г., в което е удостоверено, че на св. В. е причинено трайно затруднение в движенията на горния десен крайник.

Видно от заключението на съдебномедицинската експертиза по писмени данни на Е. В. е причинено закрито счупване на долния край на дясната лъчева кост. Това травматично увреждане е в резултат от удар с или върху твърд тъп предмет и отговаря да е получено при изваждане от равновесие с последващо падане върху сгъната китка в посока обратна на дланта при разгъната в лакътната става предмишница. Счупването на долния край на лъчевата кост е причинило трайно затруднение в движенията на десния горен крайник за срок по-голям от един месец от датата на травмата.

Така възприетата фактическа обстановка се установява от показанията на св. Е. В., показанията на св. С. С., показанията на св. Л. Т., показанията на св. И. Г., епикриза от УМБАЛ „Н.И. П.“, съдебномедицинско удостоверение 454/2022г., протокол за доброволно предаване, паспорт на куче, заключение на съдебномедицинска експертиза по писмени данни, медицинска документация от УМБАЛ „Н.И.П.“.

При така установената от съда фактическа обстановка съдът прие, че правните изводи на прокурора са неправилни.

Несъмнено се доказва от показанията на св. В. и св. С., че св. В. на 11.06.2023г. около 13.30 часа в гр. София, ул. „***“ на кръстовището с ул. „***“ е била нападната от куче, което и тя, и св. С. са разпознали, че е

собственост на св. И. Г., който живеел на ул. „****“ ***. Не се споделят доводите на прокурора, че не е доказано, че именно кучето, което се намира под надзора на св. Г., е нападнало св. В. и ѝ е причинило травматичното увреждане. Категорично и двете свидетелки разпознават кучето в показанията си, като свидетелстват, че многократно са го виждали, тъй като живее в близост до салона за красота, където работят. На свидетелките е известен адресът, на който живее кучето, както и лицето, което е негов собственик. От друга страна показанията на св. Г., които съдът също кредитира, установяват, че макар и принципно вратата на двора му да се държи заключена, на процесната дата, когато е бил уведомен за случая, е констатирал, че е отворена, макар и кучето към момента на прибирането му да е било в двора. С оглед на това съдът приема, че доказателствата по делото установяват, че именно кучето, собственост на св. Г., на процесната дата и място, е блъснало св. В., в резултат на което тя е паднала на земята и е получила констатираното впоследствие травматично увреждане. Неговият характер несъмнено се установява от приобщените медицински документи, съдебномедицинско удостоверение и заключение на съдебномедицинска експертиза, съобразно които именно в резултат на нападението на кучето на св. Г. св. В. е получила закрито счупване на долния край на дясната лъчева кост, чиято медико-биологична характеристика е трайно затруднение в движенията на десния горен крайник за срок по-голям от един месец, а наказателноправното му значение е средна телесна повреда.

Показанията на св. Л. Т. допринасят за потвърждение на показанията на св. В. и св. С., като св. Т. не е възприела самото нападение, а състоянието на св. В. след него, която се е намирала на земята и на която св. Т. е оказала помощ, като св. Т. не е видяла кучето, а само е чула кучешки лай.

Съдът приема, че не са извършени възможните и необходими процесуално-следствени действия по случая. В показанията на св. В. се съдържат данни, че на място за да ѝ окаже помощ, е дошъл съпругът ѝ, който е позвънил и на тел. 112, като се констатира, че съпругът на св. В. не е разпитван. Съдебният състав приема, че следва да бъде извършено това процесуално-следствено действие, което също би допринесло за изясняване на фактическата обстановка по случая, включително дали съпругът на св. В. е възприел кучето да се разхожда свободно към момента на пристигането си и дали са му известни кучето и неговият собственик.

Отделно от това съдът не възприема принципната позиция на прокурора за състава по чл. 325в, ал. 1 НК и счита, че събраната по делото доказателствена съвкупност е достатъчна, за да обоснове осъществяването от обективна и субективна страна на състав на престъпление по чл. 325в, ал. 1 НК. Независимо от възможната критика към конструкцията на посочената норма съдът счита, че доказателствата сочат, че св. Г. не е положил дължимите грижи за кучето, негова собственост и намиращо се под негов надзор, и именно поради това – оставяне на входната врата на двора отворена, се е стигнало до инцидента със св. В., респективно до престъпния резултат - причинената ѝ средна телесна повреда. Ако св. Г. беше положил необходимите грижи, в случая да обезопаси кучето си, като препятства адекватно излизането му от двора, като държи вратата на двора заключена, не би се стигнало до престъпния резултат – причиняването на телесна повреда на пострадалата свидетел Е. В.. Разбира се единствено в правомощията на прокурора е да прецени дали са налице достатъчно доказателства и да повдигне конкретно обвинение на конкретно лице, но от своя страна съдът е длъжен да изложи съображения защо не приема правните доводи на прокурора за законосъобразни.

По изложените съображения съдът счита, че следва да отмени обжалваното постановление за прекратяване на наказателното производство и да даде указания на прокурора за извършване на процесуално-следствени действия – в случая извършване на разпит на съпруга на св. Е. В..

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 3 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на СРП от 27.04.2023г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 949/2022г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 26266/2022г. по описа на СРП, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 325в, ал. 1 НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред СГС в 7-дневен срок от съобщаването му на СРП и на Е. Т. В..

Съдия при Софийски районен съд: _____